

(Данас, 28.7.2010)

Од почетка смо упозоравали да је погрешан приступ да се тражи мишљење МСП. Следећи погрешан корак јесте да се супротно мишљењу МСП, предлаже резолуција Генералној скупштини УН, која може нанети тежи и далекосежнији пораз Србији. И поред јавних и јасних упозорења да срљамо у провалију, наставља се погрешна политика, као да се тражи алиби за потпуни слом и уништење сваке могућности да се Србија и у будућности бори за Косово, каже у разговору за Данас Војислав Коштуница, председник Демократске странке Србије, чији посланици у републичком парламенту нису подржали Одлуку владе о мишљењу МСП и даљим активностима на очувању државног суверенитета и територијалног интегритета.

Колико је реално да дође до правих статусних преговора Београда и Приштине или би то могла да буде реприза бечких и баденских сусрета, где две стране нису могле да се сложе ни о чему преговарају, а према речима тадашњих посредника резултат се унапред знао?

- Србија је, док је водила државотворну политику, дакле до пролећа 2008, успела да обезбеди суштински важну ствар - да се у СБ неће мењати Резолуција 1244, која гарантује суверенитет и територијални интегритет Србије. Успели смо да обезбедимо подршку Русије, тако да смо у СБ, где Русија има право вета, ствари држали у нашу корист. Истина је да није било правих преговора, али зато нема ни промене Резолуције 1244, а самим тим ни чланства Косова у УН. Садашња власт прави кардиналну грешку када питање Косова из СБ, где захваљујући принципијелној подршци Русије имамо ствари под контролом, измешта у Генералну скупштину где се одлучује већином, а све то још после оваквог мишљења МСП. Али, знајући каква је садашња власт не би ме зачудило да у Генералној скупштини УН и сама Србија гласа за такву резолуцију која ће отворити процес успостављања добросуседских односа Србије и Косова.

Какве су Ваше процене у ком ће се правцу развијати решавање косовског питања, у чему све важнију улогу узима ЕУ?

- Од највећег је значаја коју ће политику да води Србија, јер се ради о нашем неотуђивом

делу територије. Данашња неупитна политика да ЕУ нема алтернативу, може да доведе до великог пораза од кога ћемо се дуго опорављати. Србија не може краткорочно гледано да промени став западних сила које су тутори лажне државе Косово. Али, државотворна политика би могла много тога да сачува и поступно да поправља ствари у нашу корист.

Да ли би сигнали из Приштине да је Тачијева влада спремна да Србима на северу КиМ понуди аутономију могли да буду увод у поделу јужне српске покрајине и колико су биле тачне оцене да је крајни циљ некадашње заједничке политике ДСС и ДС према Косову била подела?

- Док су трајали преговори о Косову никада нисам чуо ниједан озбиљан предлог о подели. Сам никада нисам био за поделу, јер када дате једну половину онога што је ваше, тог тренутка сте заправо дефинитивно дали све. Заговарањем поделе, трајно се одузимају сви аргументи које имамо у рукама, а који почивају на неприкосновености принципа територијалног интегритета и суверенитета свих држава.

У последњој скупштинској расправи, између осталог, постављена су и питања доследног поштовања Устава и прописа Србије - због чега није донет закон о суштинској аутономији КиМ, шта је било са спровођењем Акционог плана за случај једностраног проглашења косовске независности, због чега после проглашења независности Београд није реаговао војно. Имате ли одговор на та питања, јер сте 17. фебруара 2008. били на челу Владе Србије?

- Устав Србије је темељ државотворне политике која је утврдила да је Косово неутуђиви део Србије. Веома је важно питање када је прави тренутак да се на основу Устава иде на доношење закона о суштинској аутономији. Доношење закона је непосредно скопчано и са могућношћу његове примене, јер ништа не обесмишљава неки закон као његово непримењивање. Одмах после 17. фебруара дошло је до суштинске разлике у самој Влади између наше државотворне политике и на председничким изборима новоустановљене политике да ЕУ нема алтернативу, што је и довело до пада Владе. Прави и једини одговор на 17. фебруар није нипошто требало да буде војни, него доследна и одлучна одбрана Косова доказивањем да су заступници силе они који проглашавају, супротно свим начелима права, лажну државу Косово на територији Србије.

Шта би сте Ви, односно ДСС да сте у позицији да одлучујете о државној политици радили у садашњој ситуацији, имајући у виду саветодавно мишљење МСП, притиске ЕУ и однос снага на међународној сцени?

- Мислим да би на међународном плану био најцелисходнији потез да се поднесе тужба пред МСП макар против једне државе која је признала Косово и да се саопшти да би тужба могла бити поднета и против држава која сада намеравају да признају Косово, како би покушали да спречимо нови талас признања после погрешне политике која је довела до овакве одлуке МСП. То је и став више угледних страних правника. Друга важна ствар је да се питање Косова држи искључиво у СБ и да се не премешта у Генералну скупштину где је ствар неизвесна и ризична. На унутрашњем плану потребно је максимално јачати све видове наших институција на Косову.

Председник Србије Борис Тадић изјавио је пред посланицима Скупштине Србије да сте најодговорнији за немире, паљење амбасада и жртве после Митинга за КиМ у фебруару 2008. Како коментаришете Тадићеву прозивку?

- У догледној будућности показаће се колико је садашња политика власти да ЕУ нема алтернативе погрешна и колико је заснована на политичким обманама. За такву политику и поразе које доноси, а које ће још доносити, мора увек неко други бити крив. То је главни мотив њихове пропаганда. Моја политика се увек заснивала на легализму, поштовању и истицању аргумената права, а не силе. Тако сам водио и Владу. Ове оптужбе су обмане које настају као алиби за промашену политику.

Да ли је МСП оценом да декларацијом о косовској независности нису прекршени међународно право, Резолуција 1244 и Уставни оквир избио Београду главне аргументе у борби за КиМ?

Правна оцена је да је то пре пораз једне погрешне и површне политике. Ипак, значајно је да је сам суд званично саопштио да се није бавио и није разматрао суштину ствари. Дакле, јошима могућности да Србија делује правом и промишљеном политиком.